

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 30Nt/92/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011582
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114011582.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovince a prísediacich Márie Kramárovej a Ing. Miloslava Lipovského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.3.2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku sa návrh odsúdeného JT. X., I.. X.X.XXXX na povolenie obnovy konania, vedeného na Okresnom súde Trnava pod:

sp. zn. 1T/172/2007 a ktoré bolo ukončené rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 28.1.2010 sp. zn. 1T/172/2007, právoplatným dňa 13.2.2010, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona a iné, a ktorým bol odsúdený na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov, so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia,

zamieta, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

o d ô v o d n e n i e :

V. X. bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 28.1.2010 sp. zn. 1T/172/2007, právoplatným dňa 13.2.2010, uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona a iné, a bol mu uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov, so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol zrušený výrok o treste uložený menovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 19.10.2007 sp. zn. 2T/138/2007, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.2.2010.

Odsúdený V. X. podal dňa 5.8.2014 na tunajší súd návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T/172/2007. V návrhu odsúdený uviedol, že pri ukladaní predmetného trestu bolo zohľadnené ust. § 41 ods. 2 Trestného zákona. Dňa 28.11.2012 vo veci vedenej pod sp. zn. PL. ÚS 106/2011 bolo rozhodnuté, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody,“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Zároveň bolo poukázané na to, že podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku. Odsúdený zároveň vo svojej žiadosti poukázal tiež na stanovisko ÚS SR zo dňa 23.01.2013, č. Rup 91/2013-2 vo veci aplikácie nálezu PL ÚS 106/2011 a § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. Vychádzajúc z citovaných ustanovení použitie asperačnej zásady u menovaného malo v zmysle jeho návrhu za následok uloženie neprimerane vysokého trestu.

Okresný súd Trnava na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie oboznámením sa s podaným návrhom odsúdeného na povolenie obnovy konania, spisom Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/172/2007 a odpisom registra trestov odsúdeného.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava písomne podanej žiadosti. Povolenie obnovy konania žiada ohľadne výroku o treste.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí uviedol, že s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, ktorým bolo prijaté stanovisko na zjednotenie aplikácie ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku, v súvislosti s nálezom Ústavného súdu SR navrhuje povoliť obnovu konania.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí navrhol žiadosť odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietnuť, a to z dôvodu, že nie sú splnené podmienky podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, to znamená, že uložený trest nie je v zjavnom nepomere s okolnosťami prípadu a pomermi páchatel'a. Ďalším dôvodom na zamietnutie návrhu je i to, že ide o totožný návrh, ktorý už raz bol súdom zamietnutý, a to uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 4.6.2013 sp. zn. 2Nt/72/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 3.9.2013 sp. zn. 3Tos/138/2013.

Podľa § 393 ods. 1 Trestného poriadku, ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnovu konania.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli sami o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 395 Trestného poriadku, obnovu konania v neprospech obvineného je vylúčená, ak

- a) trestnosť činu zanikla,
- b) sa na trest vzťahuje amnestia prezidenta Slovenskej republiky,
- c) obvinený zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

Podľa § 396 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku, obnovu konania možno povoliť len na návrh oprávnenej osoby. V prospech obvineného môžu návrh na povolenie obnovy konania podať okrem obvineného aj osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie. Ak by tak mohli urobiť i proti vôli obvineného, môžu proti jeho vôli podať i návrh na povolenie obnovy konania. Taký návrh môžu urobiť aj po smrti obvineného.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28.11.2012 bolo rozhodnuté, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s Ústavou Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť.

Podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, ak súd v trestnom konaní vydal

na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Z hľadiska rozhodovania je dôležité vziať do úvahy i stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Tpj 44/2013, podľa ktorého :

I. Ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a- ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, preto nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a tým len jednou z podmienok obnovy konania, ale ak bol z tohto dôvodu podaný návrh na obnovu konania, je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t.j. na základe § 41b ods. 1 zákona. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

II. Ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Preto súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Trestného poriadku, ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

III. Ak bolo použité ustanovenie podľa § 39 ods. 1 alebo ods. 2 písmeno a) až c) alebo písm. e) Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 21. decembra 2012, ustanovenie § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, v spojitosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012 21. decembra 2012, sa nepoužije.

Po preskúmaní podaného návrhu súd zistil, že návrh na obnovu konania podal odsúdený, ktorý je na podanie takéhoto návrhu oprávnenou osobou, návrh smeruje proti rozhodnutiu, ohľadne ktorého je prípustná obnova konania a zároveň nie je obnova konania vylúčená podľa § 395 Trestného poriadku; sú teda splnené formálne predpoklady na meritórne rozhodnutie o žiadosti odsúdeného.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu.

Rozhodovanie o návrhu na povolenie konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o návrhu na povolenie obnovy konania, vyhodnotiť vplyv nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. Napriek tomu je v tomto štádiu rozhodovania potrebné, aby súd vyhodnotil nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o treste.

Za skutočnosť súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ktorý však môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

V konaní o povolení obnovy nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 278 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 278 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy,

keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil. (8 Tz 201/1995)

Je dôležité pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch (Rt 5Tost/1/2008).

V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neplatí revízny princíp, preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ obnovy konania domáha (R32/1992).

Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Tpj 44/2013 vyplýva, že prostredníctvom neho došlo k zjednoteniu rozhodovacej praxe všeobecných súdov tak, že v prípade rozhodovania o návrhu na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z., je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení, a z tohto dôvodu všeobecný súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Trestného poriadku a obnovu konania musí povoliť podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. Trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR v predmetnom stanovisku však ustanovilo aj výnimku z uvedeného právneho názoru založeného na povinnosti všeobecných súdov povoliť obnovu konania len s poukazom na 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z., ktorá sa uplatní v prípade, ak pri ukladaní trestu odňatia slobody pri trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 21. decembra 2012 (tzv. „asperačná zásada“) boli použité ustanovenia § 39 ods. 1 alebo ods. 2 písm. a) až c) alebo písm. e) Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, v takomto prípade nedôjde k aplikácii § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z..

Odsúdenému V. X. bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 28.1.2010 sp. zn. 1T/172/2007, právoplatným dňa 13.2.2010, podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 3, § 39 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov, so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona za uvedený trestný čin možno uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí od 7 rokov do 15 rokov. Súd v pôvodnom konaní prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť, pričom nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, preto v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona bola v zmysle tohto ustanovenia trestná sadzba upravená na 7 rokov až 10 rokov. Vzhľadom na skutočnosť, že súd v tomto prípade ale ukladal trest súhrnný a úhrnný, v zmysle § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Trestného zákona sa trestná sadzba v konečnom dôsledku upravila na 7 rokov až 15 rokov. V zmysle ustanovenia asperačnej zásady, ktorá po náleze ÚS SR stratila účinnosť, bol súd povinný ukladať trest odňatia slobody nad 11 rokov (nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody). Pri ukladaní trestu v tomto prípade súd ale zároveň aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona, a použil teda ustanovenie upravujúce mimoriadne zníženie trestu, a preto súd uložil odsúdenému v pôvodnom konaní trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov. V predmetnej veci teda došlo k právnej situácii, ktorú predpokladá bod III stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Tpj 44/2013. Z uvedeného dôvodu nebolo možné pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania mechanicky aplikovať § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. a naopak bolo potrebné uplatniť z neho výnimku, na ktorú sa poukazuje v časti III stanoviska trestnoprávneho kolégia.

Súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že podmienky na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 1T/172/2007 v zmysle § 394 Trestného poriadku neboli splnené, nakoľko aj napriek existencii skutočnosti súdu skôr neznámej (nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011), táto skutočnosť nemôže odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktorú by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktorú upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu. Pôvodne uložený trest odňatia slobody nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu a tiež nie je v zrejmom nepomere s účelom trestu. Jedná sa o zákonne uložený a primeraný trest odňatia slobody, a to zohľadňujúc aj ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Súd zároveň považuje za potrebné uviesť, že skutočnosti, ktoré odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania uvádza sú totožné so skutočnosťami v zmysle návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, ktorý bol uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 4.6.2013, sp. zn. 2Nt/72/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 3.9.2013 podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietnutý, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel súd k záveru, že podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku neboli splnené, a preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 1T/172/2007 zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 dní odo dňa jeho oznámenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave.
Sťažnosť má odkladný účinok.